Dosarul Nr. 1-122/2026
(2026200051)

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

22 septembrie 2026 **mun.Hîncești**

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Lilia Roic-Botezatu
Grefier Daniela Ursu
Cu participarea:
Procurorului Marcel Caras și Roman Chihai
Inculpatul minor Dan Popescu
Reprezentantului legal al inculpatului minor Natalia Popescu
Apărătorului Veaceslav Catărău
Partea vătămată Gheorghe Marandîci
Reprezentantul părții civile CNAM Grigore Dodon

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată cauza penală privind învinuirea lui

Popescu Dan, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de invaliditate, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat,

- de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal al R.M.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Lilia Roic-Botezatu la 27.04.2026.

Examinarea cauzei s-a finalizat la 22.09.2026.

Procedura de citare a fost legal executată.

Partea acuzării în şedinţa de judecată a solicitat recunoaşterea inculpatului Popescu Dan vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(4) Cod penal, cu reducerea pedepsei prin prisma minoratului ultimului, art. 80^1 și art. 79 Cod penal, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis. De încasat din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în mărime de 320 lei. Acțiunea civilă, de admis integral.

Inculpatul Popescu Dan și apărătorul acestuia, Veaceslav Catărău au solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate, aplicând art. 79 Cod penal, aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Reprezentantul legal al inculpatului minor, a solicitat aplicarea unei pedepse cât mai blânde.

Partea vătămată Marandîci Gheorghe, a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cât mai blânde.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Popescu Dan, se învinuiește în aceea că, el, la data de 18.12.2025, aproximativ ora 22:50 min., nedeținând permis de conducere, fiind în stare de ebrietate, conform testului ALCO din 22.12.2025, emis de către IMSP Spitalul Raional Hîncești, s-a depistat o concentrație de alcool-etanol în sânge de 2,03 g/l, valoare ce depășește limitele admise, aflându-se la ghidonul motocicletei de model „Alpha", fără numere de înmatriculare, și având în calitate de pasager pe cet. Marandîci Gheorghe Leonid, a.n. *****, deplasându-se pe traseul R-33 km 34+643, în s. Onești, r-nul Hîncești, a neglijat prevederile pct. 42 subpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că, „Pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus" și pct. 45 subpct. 1) și 2) al aceluiași regulament, care prevede că, „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul", a pierdut controlul ghidonului, iar ca rezultat s-a tamponat în obstacol (pod de beton).

Astfel, pasagerului Marandîci Gheorghe Leonid, i-a fost cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr.*****fractură închisă recentă cominutivă spiralată a femurului drept în 1/3 proximală cu deplasarea fragmentelor și implicarea canalului medular, multiple plăgi excoriate a corpului, plagă deschisă a scrotului și testiculelor, excoriații pe față, care au fost produse prin mecanism de lovire/comprimare cu/de obiect(e) contondent(e) dur(e), înainte de 19.12.2025, orele 01:35 min. și pot data cu timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, acţiunile inculpatului Popescu Dan au fost încadrate de către organul de urmărire penală în limitele prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale, săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile, de către o persoană care nu deține permis de conducere"*.

La 21 mai 2026, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, de către apărătorul Veaceslav Catărău (*mandat nr. 2277085, din 21 februarie 2026, licență 921*), a fost înaintată o referință pe marginea rechizitoriului, prin care ultimul a indicat că inculpatul Popescu Dan recunoaște faptele descrise în rechizitoriu, nu contestă probele administrate în faza de urmărire penală și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Apărarea a precizat că nu contestă circumstanțele de fapt reținute în rechizitoriu, și anume că, la 18 decembrie 2025, aproximativ la ora 22:50, Popescu Dan, fără a deține permis de conducere și aflându-se în stare de ebrietate, conducea motocicleta de model „Alpha", fără numere de înmatriculare, avându-l în calitate de pasager pe Marandîci Gheorghe Leonid, ulterior

tamponându-se într-un obstacol, accident în urma căruia părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

Totodată, apărarea a solicitat ca, la individualizarea pedepsei, instanța să țină cont de ansamblul circumstanțelor cauzei, de datele privind persoana inculpatului, de conduita manifestată de acesta după comiterea faptei, de recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale și, în mod particular, de împrejurarea că la data săvârșirii infracțiunii Popescu Dan nu împlinise vârsta de 18 ani.

Respectiv a solicitat apărătorul prin referința înaintată:

- Admiterea cererii inculpatului Popescu Dan privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale.
- Constatarea faptului că inculpatul Popescu Dan a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și nu contestă probele administrate în faza de urmărire penală.
- La individualizarea pedepsei, luarea în considerare a faptului că Popescu Dan, la data comiterii faptei, nu atinsese vârsta de 18 ani, fiind aplicabil regimul juridic favorabil persoanei care a săvârșit infracțiunea în minorat.
- Aplicarea cumulativă a dispozițiilor legale privind persoana care a săvârșit infracțiunea înainte de împlinirea vârstei de 18 ani și a prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală.
- Luarea în considerare, cu titlu de circumstanțe relevante pentru individualizarea pedepsei, a recunoașterii vinovăției, lipsei antecedentelor penale, caracterizării pozitive, lipsei circumstanțelor agravante și conduitei procesuale corecte a inculpatului.
- Stabilirea în privința inculpatului Popescu Dan a unei pedepse în limita minimă permisă de lege, rezultată din aplicarea dispozițiilor legale favorabile incidente cauzei.

În cadrul ședinței de judecată din 21.05.2026, inculpatul Popescu Dan, a indicat prin înscris autentic că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând instanței judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Apărarea, în persoana avocatului Veaceslav Catărău în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.

Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art. 364/1 Cod de procedură penală.

Examinând cererea înaintată de Popescu Dan instanţa prin încheierea protocolară din 21.05.2026 a admis cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, astfel încât din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă, că fapta inculpatului este stabilită şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse inculpatului, acesta neavând şi alte probe propuse spre administrare.

Astfel, instanţa, a procedat la audierea inculpatului Popescu Dan potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi judecăţii a declarat, că la 18.12.2026, seara pe la orele 23:00, era în s. Onești, r-nul. Hîncești, la un băiat acasă, acolo a servit. Ulterior, Marandîci Gheorghe, l-ar fi sunat ca să meargă la benzinărie după țigări în centrul satului, s-au întâlnit în centrul satului, fiind cu motocicleta personală Alfa 110. Permis de conducere nu deține. Gheorghe Marandîci s-ar fi urcat cu acesta pe motocicletă și s-au pornit spre magazin. În timp ce mergeau, în fața

acestora era un tir, astfel încât a pierdut controlul motocicletei, de pe traseu, au nimerit pe partea dreaptă în pod. Indică că în acea zi au sărbătorit și au servit mult, testul indicând concentrația de 2,03. Susține că urmau să i-a țigări de la benzinărie, motocicleta a fost cumpărată din banii săi personali, costând 13 000 de lei. Cunoaște că pentru a obține permisul de conducere urmează să învețe mai întâi la școala auto. Cu Gheorghe sunt prieteni, cel din urmă l-a iertat. A consumat vin și bere, regretă și îi pare rău de cele comise. Părinții când i-au cumpărat motocicleta i-au spus să fie atent, mama sa nu a fost de acord, însă nu a ascultat-o.

În afară de recunoaşterea vinovăţiei din partea inculpatului, culpa lui Popescu Dan în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin.(4) Cod penal se dovedeşte prin probele anexate la materialele dosarului, prezentate de procuror şi acceptate de inculpat prin scris autentic, după cum urmează:

- procesul-verbal despre circumstanțele depistate și dispunerea înregistrării sesizării în R-I al IP Hîncești, pentru a fi examinată conform prevederilor art. 274 Cod de procedură penală, înregistrat cu nr. 641 la data de 19 decembrie 2025 (f.d. 5);
- informația telefonică – 112 din 18 decembrie 2025, parvenită prin intermediul SNUAU 112 de la un apelant anonim, care a comunicat că la 18 decembrie 2025, în s. Onești, r-nul Hîncești, s-a produs un accident rutier cu persoane traumatizate, două persoane care se deplasau cu motocicleta tamponându-se într-un obstacol și fiind transportate la spital cu diferite traumatisme (f.d. 7);
- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schița accidentului rutier din 18 decembrie 2025, potrivit cărora accidentul rutier s-a produs pe traseul R-33 km 34+643, în s. Onești, r-nul Hîncești (f.d. 8-9);
- ordonanța de ridicare din 19 decembrie 2025, prin care s-a dispus efectuarea ridicării de la Popescu Dan a motocicletei de model „Alpha”, fără numere de înmatriculare (f.d. 10);
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 19 decembrie 2025, prin care a fost ridicată de la Popescu Dan motocicleta de model „Alpha”, fără numere de înmatriculare (f.d. 11);
- ordonanța de ridicare din 19 decembrie 2025, prin care s-a dispus efectuarea ridicării de la SR Hîncești a extrasului din fișa medicală a bolnavului, examinarea primară a bolnavului Popescu Dan și Marandîci Gheorghe (f.d. 12);
- procesul-verbal de ridicare din 19 decembrie 2025, prin care au fost ridicate de la SR Hîncești extrasul din fișa medicală a bolnavului, examinarea primară a bolnavului Popescu Dan, pe o filă, și examinarea primară a bolnavului Marandîci Gheorghe, pe o filă (f.d. 13);
- cererea cet. Marandîci Gheorghe din 22 decembrie 2025, prin care acesta a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d. 17);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 22 decembrie 2025, prin care Marandîci Gheorghe a fost recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d. 18);
- declarațiile părții vătămate Marandîci Gheorghe de la faza de urmărire penală, prin care acesta a declarat că pe Popescu Dan îl cunoaște, fiind prieteni. La data de 18 decembrie 2025, pe tot parcursul zilei, a lucrat la primărie, unde a tăiat arbori prin sat, iar după finalizarea lucrărilor primarul Ana a organizat o masă în semn de mulțumire, unde a consumat aproximativ trei pahare de vin. La aceste lucrări Popescu Dan nu a participat. În jurul orelor 21:30-22:00, la primărie a venit Popescu Dan la ghidonul unei motociclete fără numere de înmatriculare, pe care o procurase

recent. Popescu Dan a mai stat puțin la primărie, însă băuturi alcoolice nu a consumat. Marandîci Gheorghe l-a rugat pe acesta să meargă la stația „Peco Avante” pentru a procura țigări, iar Popescu Dan a acceptat. Astfel, Popescu Dan s-a urcat la ghidonul motocicletei, iar el, în calitate de pasager, a intrat mai întâi la domiciliul său pentru a lua vestele reflectorizante, după care s-au pornit spre stația „Peco”. La ieșirea din s. Onești, r-nul Hîncești, din partea opusă venea un camion, Popescu Dan s-a ferit într-o parte, iar când camionul a trecut pe lângă ei, au fost aruncați într-un canal de scurgere a apei. Camionul nu s-a oprit. În urma impactului a încercat să se ridice, însă nu putea, deoarece nu își simțea picioarele, iar Popescu Dan s-a târât până în drum, unde s-a oprit un automobil, șoferul căruia a apelat serviciul de ambulanță. Ulterior, la fața locului au venit medicii de pe ambulanță și au fost transportați la Spitalul Hîncești, secția traumatologie. A mai declarat că de la Popescu Dan nu se simțea miros de alcool, nu cunoștea dacă acesta deținea permis de conducere, iar în urma accidentului rutier i-au fost cauzate mai multe leziuni corporale în regiunea picioarelor, în special la piciorul drept (f.d. 22-25);

- declarațiile martorului Pelivan Nicolae, prin care acesta a declarat că activează în calitate de OSST AR al SSP al IP Hîncești, inspector principal, iar la data de 19 decembrie 2025 a fost implicat în serviciul de documentare a accidentelor rutiere pe teritoriul raionului. În jurul orei 23:06 a primit o solicitare prin intermediul operatorului 112 cu privire la producerea unui accident rutier în s. Onești, r-nul Hîncești, unde două persoane care se deplasau pe drum public s-au tamponat într-un obstacol. Deplasându-se la fața locului, a constatat că conducătorul mijlocului de transport era Popescu Dan, a.n. 2008, locuitor al s. Onești, având-l în calitate de pasager pe Marandîci Gheorghe, a.n. 2000. Aceștia se deplasau cu motocicleta de model „Alpha”, fără numere de înmatriculare, pe traseul R-33, pe strada principală a satului Onești, unde, din anumite motive, Popescu Dan a pierdut controlul asupra motocicletei și, ca rezultat, s-a tamponat într-un pod de beton. Mijlocul de transport a fost ridicat și transportat la parcarea situată în *****, iar ambii au fost transportați la IMSP Hîncești cu diferite traumatisme (f.d. 26-27);
- raportul de expertiză judiciară nr. 202622D0009 din 12 februarie 2026, potrivit căruia la Marandîci Gheorghe, a.n. 2000, s-au constatat: fractură închisă recentă cominutivă spiralată a femurului drept în 1/3 proximală cu deplasarea fragmentelor și implicarea canalului medular, multiple plăgi excoriate ale corpului, plagă deschisă a scrotului și testiculelor, excoriații pe față, care au fost produse prin mecanism de lovire/comprimare cu/de obiect(e) contondent(e) dur(e), înainte de 19 decembrie 2025, ora 01:35, și pot data cu timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, leziunile prezentând pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, calificându-se ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 31-32);
- rezultatul testului ALCO din 22 decembrie 2025, emis de către IMSP Spitalul Raional Hîncești, potrivit căruia la Popescu Dan, a.n. 2008, s-a depistat o concentrație de alcool-etanol în sânge de 2,03 g/l, valoare ce depășește limitele admise (f.d. 39);
- procesul-verbal de examinare a documentelor din 03 martie 2026, potrivit căruia a fost examinat rezultatul testului ALCO din 22 decembrie 2025, emis de IMSP Spitalul Raional Hîncești, potrivit căruia la Popescu Dan, a.n. 2008, s-a depistat o

concentrație de alcool-etanol în sânge de 2,03 g/l, valoare ce depășește limitele admise (f.d. 40);

- ordonanța din 03 martie 2026 privind recunoașterea în calitate de mijloc material de probă a rezultatului testului ALCO din 22 decembrie 2025, emis de către IMSP Spitalul Raional Hîncești în privința lui Popescu Dan (f.d. 41-42);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 februarie 2026, cu planșa ilustrativă, potrivit căruia a fost examinată motocicleta de model „Alpha" (f.d. 43-46);
- ordonanța din 26 februarie 2026, prin care s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict a motocicletei de model „Alpha", fără numere de înmatriculare, de culoare neagră, aflată pe teritoriul parcării speciale din *****, și păstrarea acesteia pe teritoriul parcării menționate (f.d. 47-48);
- ordonanța de ridicare din 27 februarie 2026, prin care s-a dispus efectuarea ridicării copiilor actelor motocicletei de model „Alpha" (f.d. 49);
- procesul-verbal de ridicare din 27 februarie 2026, prin care au fost ridicate copiile actelor motocicletei de model „Alpha", pe 4 file (f.d. 50);
- ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal al bănuitului minor din 27 februarie 2026, prin care Popescu Natalia a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al bănuitului minor Popescu Dan, a.n. ***** (f.d. 58-62);
- declarațiile inculpatului Popescu Dan, oferite în calitate de bănuit, prin care acesta a recunoscut bănuiala imputată și a declarat că, la data de 18 decembrie 2025, dimineața, a mers în ***** pentru a cumpăra o motocicletă, alegând modelul „Alpha" CM 125-2, cu un motor de 110 CC. În acea zi nu a reușit să o înmatriculeze, aceasta fiind livrată până la domiciliul său din s. Onești, r-nul Hîncești. În sat a decis să consume alcool împreună cu prietenii pentru a „uda" motocicleta nou-achiziționată. Ulterior, pe timp de noapte, a fost telefonat de Marandîci Gheorghe, care l-a rugat să vină cu motocicleta pentru a-l lua și a merge împreună la PECO după țigări. Popescu Dan s-a urcat singur la ghidon, fiind în stare de ebrietate, l-a luat pe Marandîci Gheorghe în calitate de pasager și au început deplasarea din s. Onești spre stația PECO, situată în afara localității, la o distanță de aproximativ 5 km pe traseul R-33. Aproximativ în jurul orei 22:00, după ce s-a deplasat aproximativ un kilometru de localitate, cu lumina pornită, din față se deplasa un camion cu luminile pornite, iar el „parcă nu vedea drumul bine". După ce camionul a trecut pe lângă el, a mai parcurs aproximativ 100 de metri și s-a lovit cu putere într-un pod de beton aflat pe marginea carosabilului. În urma impactului, atât el, cât și pasagerul au fost aruncați peste motocicletă. La scurt timp, lângă aceștia s-a oprit un automobil, fiind apelat serviciul 112 pentru chemarea ambulanței. Popescu Dan a mai precizat că are puțină experiență de conducere și nu deține permis de conducere, că nici el și nici pasagerul nu aveau cască de protecție, iar afară era negură (f.d. 73-76);

În conformitate cu prevederile art. 100 al.(4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar

toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin.(3); (4) CPP, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi suficienţei acestora în coroborare cu declaraţiile inculpatului administrate în şedinţa de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Popescu Dan pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului Roman Secrieru întrunesc pe deplin semnele faptei infracţionale încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale, săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile, de către o persoană care nu deține permis de conducere”*, fapt recunoscut de către inculpat şi confirmat prin materialele cauzei.

Instanța, analizând în ansamblu materialul probator administrat în faza de urmărire penală și acceptat de inculpat în condițiile procedurii simplificate, raportând circumstanțele de fapt constatate la semnele constitutive ale infracțiunii imputate, constată dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta săvârșită de Popescu Dan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și anume încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale, săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile, de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Sub aspectul obiectului juridic special, instanța reține că infracțiunea incriminată de art. 264 Cod penal aduce atingere relațiilor sociale referitoare la securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, iar în ipoteza producerii unor consecințe prejudiciabile asupra persoanei, protecția penală se extinde și asupra vieții, sănătății și integrității corporale a participanților la trafic. În speță, prin nerespectarea regulilor de circulație de către inculpat, pericolul specific pe care norma urmărește să îl prevină s-a materializat într-un accident rutier soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății pasagerului Marandîci Gheorghe.

În ceea ce privește latura obiectivă, instanța constată existența cumulativă a conduitei de încălcare a regulilor de securitate a circulației, a urmării prejudiciabile prevăzute de norma penală și a legăturii de cauzalitate dintre conduita inculpatului și rezultatul produs. Astfel, la 18 decembrie 2025, aproximativ la ora 22:50, Popescu Dan, fără a deține permis de conducere și având o concentrație de alcool-etanol în sânge de 2,03 g/l, conducea motocicleta de model „Alpha”, fără numere de înmatriculare, pe traseul R-33 km 34+643, în s. Onești, r-nul Hîncești, avându-l în calitate de pasager pe Marandîci Gheorghe Leonid.

Conduita ilicită imputată inculpatului s-a concretizat în nerespectarea regulilor de circulație indicate în rechizitoriu, inclusiv a pct. 42 subpct. 2) și pct. 45 subpct. 1) și 2) din Regulamentul

Circulației Rutiere. În particular, inculpatul nu și-a adaptat conduita la situația rutieră concretă și la propriile capacități de conducere, a pierdut controlul ghidonului motocicletei și s-a tamponat într-un obstacol, un pod de beton.

Instanța acordă relevanță, în acest context, inclusiv propriilor declarații ale inculpatului, care a recunoscut că, înainte de a conduce motocicleta, consumase alcool, că s-a urcat la ghidon fiind în stare de ebrietate, că avea puțină experiență în conducerea mijloacelor de transport și că nu deținea permis de conducere. Tot el a relatat că, în timpul deplasării, după trecerea unui camion din sens opus, a pierdut controlul motocicletei și s-a lovit cu putere într-un pod de beton. Aceste împrejurări, apreciate în coroborare, demonstrează că inculpatul a continuat deplasarea în condiții în care posibilitatea sa de a conduce în siguranță era în mod obiectiv diminuată.

Urmarea prejudiciabilă cerută de norma de incriminare este, de asemenea, dovedită. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202622D0009 din 12 februarie 2026, părții vătămate Marandîci Gheorghe i-au fost constatate fractură închisă recentă cominutivă spiralată a femurului drept în 1/3 proximală cu deplasarea fragmentelor și implicarea canalului medular, multiple plăgi excoriate ale corpului, plagă deschisă a scrotului și testiculelor și excoriații pe față, leziuni care prezintă pericol pentru viață și care, în baza acestui criteriu, au fost calificate drept vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța constată și existența legăturii de cauzalitate dintre încălcarea regulilor de securitate a circulației și consecința prejudiciabilă produsă. Or, leziunile părții vătămate nu constituie un rezultat independent sau exterior conduitei inculpatului, ci reprezintă consecința nemijlocită a accidentului produs după pierderea controlului asupra motocicletei și impactul cu obstacolul. Această succesiune cauzală rezultă atât din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile părții vătămate și ale martorului Pelivan Nicolae de la faza de urmărire penală, ultimul constatând la fața locului că Popescu Dan fusese conducătorul motocicletei, Marandîci Gheorghe era pasagerul acesteia, iar motocicleta se tamponase într-un pod de beton.

Mai mult, raportul de expertiză stabilește că leziunile constatate la partea vătămată au fost produse prin mecanism de lovire/comprimare cu/de obiecte contondente dure și pot data cu timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Prin urmare, între conduita rutieră necorespunzătoare a inculpatului, producerea impactului și vătămarea gravă suferită de pasager există o succesiune factuală directă și neîntreruptă.

Sub aspectul semnului calificativ referitor la depășirea limitelor de alcool admisibile, instanța constată că acesta este demonstrat obiectiv prin rezultatul testului ALCO din 22 decembrie 2025, emis de IMSP Spitalul Raional Hîncești, potrivit căruia la Popescu Dan a fost depistată o concentrație de alcool-etanol în sânge de 2,03 g/l, valoare ce depășește limitele admise. Rezultatul respectiv a fost ulterior examinat prin procesul-verbal din 03 martie 2026 și recunoscut în calitate de mijloc material de probă. Acest rezultat obiectiv se coroborează cu propriile declarații ale inculpatului, care a recunoscut că a consumat alcool și că ulterior s-a urcat la ghidonul motocicletei fiind în stare de ebrietate.

Cu privire la subiectul infracțiunii, instanța constată că Popescu Dan este persoana care, la momentul producerii accidentului, conducea efectiv mijlocul de transport. Această împrejurare rezultă concordant din propriile sale declarații, din declarațiile părții vătămate Marandîci Gheorghe și din cele ale martorului Pelivan Nicolae. Faptul că Popescu Dan era minor la data comiterii infracțiunii nu înlătură, prin el însuși, răspunderea penală pentru fapta imputată, ci urmează a fi valorificat în condițiile legii la individualizarea pedepsei, ultimul având 16 ani împliniți, conform art. 21 alin.(1) Cod penal și fiind pasibil de răspundere penală.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal este o infracțiune din imprudență în raport cu urmările prejudiciabile produse. Materialele cauzei nu relevă că Popescu Dan ar fi urmărit sau ar fi acceptat producerea vătămării grave a integrității corporale a pasagerului său. În schimb, inculpatul a adoptat în mod conștient conduita de a conduce motocicleta după consumarea alcoolului, fără a deține permis de conducere și în condițiile unei experiențe reduse de conducere, iar ulterior, prin nerespectarea regulilor de securitate a circulației, a pierdut controlul mijlocului de transport, producând accidentul și consecințele grave asupra sănătății pasagerului.

În consecință, instanța constată că în acțiunile inculpatului Popescu Dan sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii imputate: acesta, în calitate de conducător al unui mijloc de transport, fără a deține permis de conducere și având o concentrație de alcool în sânge peste limitele admisibile, a încălcat regulile de securitate a circulației, a pierdut controlul motocicletei și s-a tamponat într-un obstacol, iar ca rezultat direct al accidentului pasagerului Marandîci Gheorghe i-a fost cauzată vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. În aceste circumstanțe, instanța conchide că fapta inculpatului a fost corect încadrată juridic în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin ansamblul probelor cercetate și acceptate în cadrul procedurii prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate infra.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Popescu Dan, să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și

constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Popescu Dan, a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzat.

La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art.61 şi 75 Cod penal instanţa a stabilit următoarele circumstanţe:

- prin acţiunile sale infracţiunea comisă de Popescu Dan, prevăzută de art. 264 alin.(4) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este o infracţiune gravă, care face parte din categoria infracţiunilor în domeniul transportului;
- potrivit Caracteristicii eliberate de Primăria Onești, se indică că Popescu Dan are un comportament în societate ireproșabil, are un comportament civilizat în familie, nu face abuz de băuturi alcoolice, cu vecinii este în relații bune, și nu intră în conflicte cu consătenii, în rândurile acestora fiind caracterizat pozitiv (f.d. 81);
- conform cazierului contravențional eliberat pentru perioada de timp 20.07.2010-20.01.2026 se reţine că inculpatul nu a săvârșit contravenții (f.d. 80);
- potrivit revendicării F-246 din 20.01.2026, inculpatul nu a fost atras la răspundere penală (f.d. 79);
- potrivit concluziei și certificatului, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află (f.d. 84, 86).

Circumstanţe atenuante conform art. 76 Cod penal al RM instanţa a stabilit: săvârșirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Circumstanţe agravante conform art. 77 Cod penal al R.M., instanta nu a stabilit.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În acest sens, instanţa remarcă că, sub aspectul proporţionării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să ţină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptelor în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

La individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului Popescu Dan, instanța reține că stabilirea unei pedepse echitabile nu reprezintă rezultatul unei operațiuni pur aritmetice și nici o consecință automată a încadrării juridice a faptei, ci presupune o apreciere individuală și

complexă a tuturor circumstanțelor cauzei, a gravității concrete a faptei săvârșite, a urmărilor produse, a conduitei făptuitorului, precum și a datelor ce caracterizează persoana acestuia.

În acest proces de individualizare, instanța este chemată să țină cont de principiile fundamentale ale dreptului penal și, în particular, de principiile individualizării, proporționalității și umanismului sancțiunii penale. Pedeapsa aplicată trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între gravitatea concretă a faptei, consecințele acesteia și gradul de pericol pe care îl prezintă persoana inculpatului, fără ca sancțiunea să dobândească un caracter excesiv în raport cu scopurile urmărite de legea penală.

Prin urmare, individualizarea pedepsei presupune realizarea unui just echilibru între necesitatea reacției ferme a statului față de conduita infracțională și necesitatea ca pedeapsa concret aplicată să nu depășească ceea ce este necesar pentru corectarea și resocializarea persoanei condamnate și pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Raportând aceste considerente la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că Popescu Dan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, normă care, la momentul comiterii faptei, prevedea pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, la determinarea limitelor în interiorul cărora urmează a fi individualizată pedeapsa, instanța nu poate face abstracție de faptul că Popescu Dan, născut la *****, la data săvârșirii infracțiunii, 18.12.2025, nu atinsese vârsta de 18 ani, având, prin urmare, statutul de minor. Această împrejurare prezintă o relevanță juridică determinantă pentru stabilirea pedepsei, legiuitorul instituind un regim sancționator distinct pentru persoana care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu împlinise vârsta de 18 ani.

Astfel, potrivit art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, redus la jumătate.

În consecință, pornind de la maximul de 8 ani închisoare prevăzut de art. 264 alin. (4) Cod penal și aplicând dispozițiile art. 70 alin. (3) Cod penal, maximul pedepsei cu închisoarea susceptibile de a fi aplicată lui Popescu Dan se reduce la 4 ani închisoare.

Subsecvent, instanța reține că Popescu Dan, în cadrul ședinței preliminare, a înaintat o cerere în condițiile art. 364^1 Cod de procedură penală, prin care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a acceptat probele administrate în cursul urmăririi penale și a solicitat examinarea cauzei în baza acestora. În aceste condiții devin incidente și prevederile art. 80^1 alin. (2) Cod penal, care, în cazul infracțiunilor expres enumerate de norma respectivă, printre care se regăsește și infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, stabilesc reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime a pedepsei în cazul în care inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, aplicând succesiv efectele art. 70 alin. (3) Cod penal și ale art. 80^1 alin. (2) Cod penal, maximul de 4 ani închisoare, rezultat ca urmare a aplicării regimului sancționator specific minorului, urmează a fi redus cu o pătrime, respectiv cu un an, astfel încât limita maximă a pedepsei cu închisoarea care poate fi aplicată inculpatului Popescu Dan constituie 3 ani.

În continuare, instanța urmează să determine pedeapsa concretă necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale, ținând cont atât de gravitatea faptei și de consecințele produse, cât și de ansamblul circumstanțelor favorabile inculpatului.

În această privință, instanța nu minimalizează gravitatea conduitei lui Popescu Dan. Inculpatul a condus un mijloc de transport fără a deține permis de conducere și după consumarea băuturilor alcoolice, iar conduita sa a avut drept consecință producerea unui accident rutier în urma căruia partea vătămată Marandîci Gheorghe a suferit vătămări grave ale integrității corporale sau sănătății. Asemenea împrejurări reclamă o reacție penală efectivă și exclud concluzia potrivit căreia fapta ar prezenta o gravitate redusă în sine.

Totuși, gravitatea rezultatului produs nu poate fi analizată izolat de toate celelalte circumstanțe relevante pentru individualizarea pedepsei și, în special, de persoana inculpatului, de vârsta acestuia la data comiterii faptei și de comportamentul manifestat ulterior. În acest context, instanța reține că art. 90 alin. (1) Cod penal consacră, în anumite condiții, posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea atunci când, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța ajunge la concluzia că executarea efectivă a pedepsei nu este rațională.

Cu toate acestea, alin. (4) al aceluiași articol instituie o interdicție expresă de aplicare a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei inclusiv persoanelor condamnate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, instanța constată că aplicarea directă a art. 90 Cod penal în raport cu pedeapsa stabilită în baza art. 264 alin. (4) Cod penal este exclusă prin voința expresă a legiuitorului, indiferent de existența unor circumstanțe favorabile inculpatului.

Această constatare nu dispensează însă instanța de obligația de a examina dacă particularitățile concrete ale cauzei și ale persoanei inculpatului justifică aplicarea mecanismului individualizării excepționale prevăzut de art. 79 Cod penal.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii, precum și de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor acesteia, instanța poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, o pedeapsă mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

O importanță deosebită pentru prezenta cauză o are opțiunea expresă a legiuitorului potrivit căreia minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Totodată, art. 79 alin. (1^1) Cod penal permite ca natura excepțională să rezulte atât dintr-o circumstanță atenuantă distinctă, cât și din cumulul unor asemenea circumstanțe legate de situațiile prevăzute de alin. (1).

În speță, instanța constată că nu este prezentă doar circumstanța obiectivă a minoratului inculpatului la data comiterii infracțiunii, ci aceasta se suprapune unui ansamblu de împrejurări favorabile care, apreciate cumulativ, caracterizează atât persoana lui Popescu Dan, cât și comportamentul său ulterior săvârșirii faptei.

Astfel, Popescu Dan a manifestat o conduită cooperantă pe parcursul procesului penal, a recunoscut săvârșirea faptei atât în fața organului de urmărire penală, cât și în fața instanței de judecată și a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța acordă relevanță și poziției părții vătămate Marandîci Gheorghe, care, în ședința de judecată, a declarat că l-a iertat pe inculpat, că nu are pretenții de ordin material sau moral față de acesta și a solicitat aplicarea în privința lui Popescu Dan a unei pedepse cât mai blânde. Deși poziția părții vătămate nu înlătură caracterul penal al faptei și nici obligația statului de a asigura o reacție sancționatorie proporțională gravității acesteia, atitudinea părții vătămate constituie un

element relevant pentru aprecierea conduitei postinfracționale a inculpatului și a necesității concrete a unei pedepse privative de libertate.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că inculpatul a recunoscut integral acțiunea civilă înaintată de Compania Națională de Asigurări în Medicină, declarând că este de acord cu aceasta și că își asumă restituirea prejudiciului cauzat statului. O asemenea conduită demonstrează asumarea consecințelor patrimoniale ale propriilor acțiuni și constituie un element suplimentar ce urmează a fi valorificat în cadrul aprecierii conduitei sale ulterioare săvârșirii infracțiunii.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța constată că Popescu Dan se caracterizează pozitiv în societate, anterior nu a fost condamnat și, potrivit materialelor prezentate instanței, pe numele acestuia nu au fost înregistrate contravenții. În consecință, materialele cauzei nu conturează existența unui comportament antisocial persistent sau a unei conduite infracționale anterioare care să demonstreze că fapta examinată constituie manifestarea unui model constant de ignorare a normelor juridice.

Dimpotrivă, datele personale ale inculpatului, vârsta fragedă la momentul comiterii faptei, lipsa antecedentelor penale și contravenționale, caracterizarea pozitivă, recunoașterea vinovăției, cooperarea cu organele de urmărire penală și cu instanța, poziția părții vătămate, precum și asumarea obligației de reparare a prejudiciului solicitat de CNAM, analizate nu separat, ci în ansamblul lor, permit instanței să concluzioneze că posibilitățile de corectare și reintegrare socială a inculpatului sunt reale și sporite.

În special, instanța apreciază că vârsta inculpatului la data faptei nu poate fi tratată exclusiv ca un element tehnic care conduce la reducerea maximului pedepsei în condițiile art. 70 alin. (3) Cod penal. Legiuitorul însuși a atribuit minoratului o semnificație suplimentară în materia individualizării judiciare, calificându-l expres, prin art. 79 alin. (1) Cod penal, drept circumstanță excepțională.

În aceste condiții, instanța consideră că aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu executare efectivă, chiar în limitele reduse rezultate din aplicarea art. 70 alin. (3) și art. 80^1 alin. (2) Cod penal, ar acorda o pondere determinantă gravității obiective a rezultatului infracțional, fără a valorifica în măsură suficientă particularitățile individuale ale inculpatului și perspectivele sale reale de reintegrare socială.

Or, scopul pedepsei nu constă în producerea unor suferințe fizice sau în lezarea demnității persoanei condamnate și nici în izolarea acesteia de societate atunci când o asemenea măsură nu este indispensabilă pentru atingerea scopurilor sancțiunii penale. Caracterul preventiv al pedepsei trebuie apreciat inclusiv prin prisma prevenirii recidivei și a posibilității reale ca persoana condamnată să-și corecteze comportamentul fără executarea efectivă a unei pedepse privative de libertate.

În speță, instanța apreciază că minoratul lui Popescu Dan la data săvârșirii infracțiunii, coroborat cu lipsa antecedentelor penale și contravenționale, caracterizarea pozitivă, recunoașterea constantă a vinovăției, conduita procesuală cooperantă, asumarea consecințelor patrimoniale ale faptei și, nu în ultimul rând, împăcarea de ordin personal cu partea vătămată și lipsa oricăror pretenții materiale sau morale din partea acesteia, formează un cumul de circumstanțe care justifică recunoașterea caracterului excepțional al situației inculpatului în sensul art. 79 alin. (1) și (1^1) Cod penal.

Instanța subliniază că aplicarea art. 79 Cod penal în prezenta cauză nu echivalează cu minimalizarea gravității infracțiunii și nici cu ignorarea consecințelor grave produse asupra sănătății părții vătămate. Dimpotrivă, aceste elemente au fost avute în vedere în ansamblul procesului de individualizare. Totuși, sancțiunea penală trebuie să răspundă nu doar faptei

abstracte prevăzute de norma de incriminare, ci și gradului concret de necesitate a constrângerii penale față de persoana determinată aflată în fața instanței.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că particularitățile cauzei permit și justifică aplicarea dispozițiilor art. 79 alin. (1) Cod penal, prin stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea care ar rezulta din aplicarea obișnuită a sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța consideră că împrejurările constatate permit aprecierea faptei comise drept un incident izolat în conduita de până în prezent a inculpatului, existând suficiente premise pentru concluzia că acesta a conștientizat gravitatea comportamentului său și consecințele pe care acesta le-a produs. Instanța apreciază că experiența procesului penal, pronunțarea unei sentințe de condamnare și perspectiva executării efective a pedepsei în cazul nerespectării condițiilor stabilite sunt, în situația concretă a inculpatului, elemente susceptibile să exercite asupra acestuia un efect preventiv suficient. Or, însăși prin *Decizia nr. 181, din 25 noiembrie 2021*, § 24 și *Decizia nr. 75, din 02 iulie 2020*, § 29, Curtea Constituțională a statuat că doar instanțelor de judecată le revine sarcina aprecierii în fiecare caz particular a caracterului de circumstanțe excepționale al unor împrejurări.

În consecință, ținând cont de natura și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de circumstanțele concrete ale comiterii acesteia, de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, de atitudinea manifestată ulterior, de lipsa antecedentelor penale și contravenționale, de caracterizarea pozitivă, de poziția părții vătămate, care l-a iertat și nu are pretenții față de acesta, precum și de recunoașterea acțiunii civile înaintate de CNAM privind achitarea serviciilor medicale acordate părții vătămate în mărime de 98 495,95 lei, instanța apreciază că scopurile pedepsei pot fi realizate fără izolarea efectivă a inculpatului de societate.

Drept urmare, prin aplicarea dispozițiilor art. 70 alin. (3), art. 79 și art. 80^1 alin. (2) Cod penal, instanța consideră echitabilă și proporțională stabilirea în privința lui Popescu Dan a pedepsei de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea, în penitenciar de tip deschis.

Totodată, prin prisma circumstanțelor excepționale constatate în sensul art. 79 Cod penal și apreciind că executarea efectivă a pedepsei nu este necesară pentru corectarea inculpatului, instanța consideră posibilă aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei de 3 (trei) ani închisoare pe un termen de probă de 3 (trei) ani, perioadă în care inculpatul urmează, prin conduita sa, să justifice încrederea acordată de instanță și să demonstreze că scopurile pedepsei pot fi realizate fără executarea efectivă a acesteia.

Instanța apreciază că o asemenea soluție răspunde în mod adecvat atât exigențelor de prevenție generală, prin existența unei condamnări penale și stabilirea unei pedepse privative de libertate, cât și celor de prevenție specială, prin plasarea inculpatului într-un cadru de responsabilizare și control pe durata termenului de probă, fără a-l supune efectelor unei privări efective de libertate pe care, raportat la circumstanțele excepționale ale prezentei cauze și la persoana acestuia, instanța nu o consideră indispensabilă pentru realizarea scopului legii penale.

În aceeași ordine de idei, instanța ține cont și de standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia justiției juvenile. Astfel, în cauza *Blokhin c. Rusiei [MC], nr. 47152/06*, hotărârea din 23 martie 2016, Curtea, examinând standardele internaționale aplicabile minorilor aflați în conflict cu legea, a evidențiat principiul potrivit căruia privarea de libertate a unui minor trebuie să constituie o măsură de ultim resort și să fie limitată la perioada cea mai scurtă posibilă, sancțiunile aplicabile urmând să țină seama de vârsta, dezvoltarea și circumstanțele personale ale minorului și să urmărească reintegrarea acestuia; totodată, la par. 169 al hotărârii, Curtea a acordat o importanță distinctă finalității

educative și de reabilitare a măsurilor aplicate minorului, analizând dacă privarea de libertate era efectiv aptă să ofere o supraveghere educativă semnificativă, tratament corespunzător și reabilitare.

Subsecvent, instanța atestă că, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute de norma menționată, printre care, conform lit. g), obligația de a participa la programe probaționale.

Instanța reține că stabilirea obligațiilor pe durata termenului de probațiune nu reprezintă o consecință pur formală a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci constituie unul dintre instrumentele prin care este asigurat caracterul efectiv al acestei modalități de individualizare a executării pedepsei. Obligațiile impuse urmează a fi determinate în funcție de particularitățile persoanei condamnate, de factorii de risc identificați, precum și de necesitățile sale de corectare și reintegrare socială.

În acest sens, instanța acordă relevanță referatului presentențial de evaluare psihosocială a personalității minorului Popescu Dan, anexat la materialele cauzei la f.d. 94-99, potrivit căruia, în urma analizei informațiilor acumulate, s-a concluzionat că riscul ca minorul să fie implicat în acțiuni ilicite este estimat ca fiind mediu.

Instanța apreciază că această concluzie nu este de natură să infirme raționamentul expus anterior referitor la posibilitatea corectării inculpatului fără executarea efectivă a pedepsei privative de libertate. Totuși, nivelul mediu al riscului identificat exclude, în egală măsură, concluzia potrivit căreia simpla suspendare condiționată a executării pedepsei, neînsoțită de măsuri orientate spre corectarea comportamentului inculpatului, ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei.

Dimpotrivă, această constatare justifică necesitatea instituirii, pe durata termenului de probațiune, a unui mecanism suplimentar de intervenție și responsabilizare, destinat diminuării factorilor care ar putea favoriza reiterarea unei conduite contrare legii și consolidării factorilor protectivi existenți în cazul inculpatului.

În acest context, instanța consideră că obligația de participare la programe probaționale, prevăzută de art. 90 alin. (6) lit. g) Cod penal, este adecvată particularităților persoanei lui Popescu Dan și se află într-un raport direct cu finalitatea urmărită prin suspendarea condiționată a executării pedepsei. Programele probaționale sunt de natură să asigure nu doar supravegherea formală a conduitei condamnatului, ci și o intervenție structurată asupra comportamentului acestuia, orientată spre conștientizarea consecințelor conduitei infracționale, dezvoltarea capacității de asumare a responsabilității și reducerea riscului de implicare ulterioară în comportamente ilicite.

Or, tocmai constatarea unui risc mediu de implicare în acțiuni ilicite demonstrează necesitatea ca încrederea acordată inculpatului prin neexecutarea efectivă a pedepsei cu închisoarea să fie însoțită de măsuri concrete, susceptibile să contribuie la corectarea conduitei sale. Suspendarea condiționată nu trebuie percepută de condamnat drept o lipsă a consecințelor juridice ale infracțiunii, ci drept o oportunitate de reintegrare în comunitate, condiționată de respectarea obligațiilor stabilite și de implicarea efectivă în procesul de corectare.

Totodată, această obligație este în concordanță cu raționamentul instanței expus la individualizarea pedepsei. Dacă circumstanțele excepționale constatate în privința inculpatului au determinat instanța să aprecieze că izolarea sa efectivă de societate nu este indispensabilă, riscul mediu consemnat în referatul presentențial justifică necesitatea unei intervenții probaționale active în mediul comunitar, astfel încât procesul de corectare să nu rămână unul pur declarativ.

Prin urmare, instanța apreciază că instituirea obligației respective realizează un echilibru rezonabil între încrederea acordată inculpatului prin suspendarea condiționată a executării pedepsei și necesitatea exercitării unei influențe educative și preventive efective asupra comportamentului acestuia. Măsura urmărește atât prevenția specială, prin reducerea riscului de reiterare a conduitei ilicite, cât și reintegrarea socială a inculpatului, fără a impune o restrângere disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Chestiunea privind măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă".

Instanța examinând cauza penală a constatat că în cadrul urmării penale inculpatului Popescu Dan, prin ordonanța din 04.04.2026, i-a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, măsură care a expirat de drept.

Conform art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată, inclusiv în scopul asigurării executării sentinței, în situația în care există temeiuri rezonabile și suficiente, susținute prin probe, care să justifice necesitatea privării de libertate.

Respectiv, instanța, luând în considerare circumstanțele cauzei, consideră necesar de a aplica în privința inculpatului măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, până la definitivarea sentinței, în scopul executării prezentei sentințe.

Corpuri delicte:

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Referitor la mijloacele materiale de probă: în prezenta cauză penală au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă, prin ordonanța din 03.03.2026, rezultatul laboratorului clinic diagnostic pe suport de hârtie A4, acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei pe toată durata de păstrare a acesteia.

Cu referire la acțiunea civilă:

La 04 august 2026, prin intermediul secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central a parvenit o cerere din partea reprezentantului Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, privind intentarea acțiunii civile în cauza penală.

În motivarea acțiunii civile, partea civilă Compania Națională de Asigurări în Medicină, Direcția Teritorială Centru, a indicat că, în urma accidentului rutier produs, pasagerului Marandîci Gheorghe Leonid i-au fost cauzate leziuni corporale care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.*****au fost calificate drept vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, după criteriul pericolului pentru viață. În rezultatul evenimentului rutier, Marandîci Gheorghe s-a adresat pentru acordarea asistenței medicale la IMSP „Spitalul Raional Hîncești".

În continuare, CNAM a indicat că, potrivit informațiilor din Sistemul Informațional Automatizat „Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală", Marandîci Gheorghe Leonid deținea statutul de persoană asigurată, iar din Sistemul Informațional de Raportare și Evidență a Serviciilor Medicale a rezultat că acesta a beneficiat, ca urmare a leziunilor suferite, de servicii medicale spitalicești acordate în cadrul mai multor instituții medicale.

Astfel, partea civilă a menționat că Marandîci Gheorghe a fost internat în IMSP „Spitalul Raional Hîncești” la data de 19 decembrie 2025 și externat la 23 decembrie 2025, cazul fiind încadrat în DRG-ul W61B – „Traumatisme multiple fără proceduri semnificative cu CC catastrofale sau severe”, cu valoarea relativă de 1,6680. Pornind de la tariful contractat în cadrul finanțării DRG (CASE-MIX) de 6 971 lei, costul tratamentului achitat din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală a constituit 11 627,63 lei.

Ulterior, Marandîci Gheorghe a beneficiat de servicii medicale în cadrul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, secția Ortopedie și Traumatologie nr. 2, fiind internat la data de 23 decembrie 2025 și externat la 30 decembrie 2025. Cazul a fost grupat în DRG-ul 109A – „Artrodeză vertebrală cu CC catastrofale”, cu valoarea relativă de 10,3350, iar tariful contractat în cadrul finanțării DRG a constituit 7 592 lei. În consecință, costul tratamentului acordat în cadrul acestei internări, suportat din fondurile CNAM, a constituit 78 463,32 lei.

De asemenea, partea civilă a invocat că Marandîci Gheorghe a fost internat din nou în cadrul IMSP „Spitalul Raional Hîncești”, în perioada 02 aprilie 2026 - 13 aprilie 2026, cazul fiind grupat în DRG-Z60B – „Reabilitare fără CC catastrofale”. Potrivit Programului de Reabilitare, costul tratamentului pentru un asemenea caz reprezenta un tarif fix de 8 405 lei, sumă achitată de CNAM pentru serviciile medicale acordate persoanei vătămate.

În consecință, CNAM a susținut că pentru tratamentul medical acordat lui Marandîci Gheorghe ca urmare a leziunilor suportate în accidentul rutier au fost achitate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, în total, 98 495,95 lei, sumă formată din 11 627,63 lei + 78 463,32 lei + 8 405 lei.

Partea civilă a mai menționat că serviciile medicale respective au fost finanțate de CNAM în baza raportărilor instituțiilor medico-sanitare și în conformitate cu contractele de acordare a asistenței medicale în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală încheiate cu IMSP Spitalul Raional Hîncești și IMSP Institutul de Medicină Urgentă, fiind descris și mecanismul contractual de raportare și achitare a serviciilor medicale prestate persoanelor asigurate.

Prin urmare, partea civilă a susținut că cheltuielile în cuantum total de 98 495,95 lei au fost suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru tratarea consecințelor asupra sănătății lui Marandîci Gheorghe generate de fapta imputată inculpatului Popescu Dan, motiv pentru care acestea urmează a fi recuperate de la persoana responsabilă de cauzarea prejudiciului. Acțiunea a fost întemeiată, între altele, pe art. 15 din Legea nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

În final, CNAM a solicitat admiterea acțiunii civile și încasarea de la Popescu Dan, în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, a sumei de 98 495,95 lei, reprezentând prejudiciul cauzat fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală prin achitarea serviciilor medicale acordate părții vătămate.

Potrivit art. 219 Cod de procedură penală, persoana fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu material nemijlocit prin fapta interzisă de legea penală este în drept să înainteze o acțiune civilă în cadrul procesului penal, în vederea reparării prejudiciului cauzat. Totodată, pretențiile persoanelor fizice și juridice prejudiciate nemijlocit prin fapta interzisă de legea penală urmează a fi examinate în cadrul procesului penal în condițiile stabilite de lege.

Conform art. 220 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, iar potrivit alin. (3) al aceleiași norme, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

La fel, potrivit art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului acesteia în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești, iar conform alin. (2) al aceleiași norme, acțiunea civilă poate fi intentată inclusiv față de inculpat.

În particular, art. 15 din Legea nr. 1585/1998 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, consacră dreptul asigurătorului, la acțiune în regres și stabilește că Compania Națională de Asigurări în Medicină și agențiile sale teritoriale sunt în drept să ceară persoanelor juridice sau fizice responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătății persoanei asigurate recuperarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic.

Prin urmare, din conținutul normei speciale menționate rezultă că dreptul CNAM de a solicita recuperarea cheltuielilor medicale este condiționat de existența unei persoane responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătății persoanei asigurate și de suportarea, din mijloacele asigurării obligatorii de asistență medicală, a cheltuielilor necesare acordării asistenței medicale determinate de prejudiciul respectiv.

În această ordine de idei, instanța subliniază că statutul de persoană asigurată al lui Marandîci Gheorghe Leonid nu constituie un impediment pentru recuperarea cheltuielilor medicale de la persoana responsabilă de producerea prejudiciului. Dimpotrivă, art. 15 din Legea nr. 1585/1998 reglementează expres recuperarea cheltuielilor suportate pentru acordarea asistenței medicale anume persoanei asigurate.

Astfel, efectul statutului de persoană asigurată constă în faptul că persoana vătămată beneficiază de asistența medicală acoperită din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, fără a fi obligată să suporte personal cheltuielile respective. Această împrejurare însă nu are drept efect exonerarea terțului responsabil pentru prejudiciul cauzat sănătății persoanei asigurate de obligația de a restitui cheltuielile suportate de sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, legiuitorul instituind în acest scop dreptul expres al CNAM la recuperarea acestora.

Mai mult, potrivit art. 16 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1585/1998, CNAM constituie și gestionează, între altele, fondul pentru achitarea serviciilor medicale, iar potrivit alin. (1^1) al aceleiași norme, fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală fac parte integrantă din bugetul public național și sunt administrate în condițiile prevăzute de lege.

Raportând normele menționate la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că, prin sentință, s-a stabilit vinovăția inculpatului Popescu Dan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, iar în rezultatul accidentului rutier provocat de acesta, pasagerului Marandîci Gheorghe Leonid i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care au determinat necesitatea acordării asistenței medicale și a internărilor ulterioare.

Din materialele prezentate în susținerea acțiunii civile rezultă că, în legătură cu consecințele asupra sănătății lui Marandîci Gheorghe Leonid, acestuia i-au fost acordate servicii medicale în cadrul IMSP „Spitalul Raional Hîncești” și IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, costurile acestora fiind suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală.

În particular, pentru internarea lui Marandîci Gheorghe Leonid în cadrul IMSP „Spitalul Raional Hîncești” în perioada 19 decembrie 2025 – 23 decembrie 2025, CNAM a suportat cheltuieli în cuantum de 11 627,63 lei, iar pentru tratamentul acordat în cadrul IMSP „Institutul de Medicină Urgentă”, în perioada 23 decembrie 2025 – 30 decembrie 2025, au fost suportate cheltuieli în cuantum de 78 463,32 lei. Ulterior, pentru tratamentul de reabilitare acordat în

cadrul IMSP „Spitalul Raional Hîncești”, în perioada 02 aprilie 2026 – 13 aprilie 2026, au fost suportate cheltuieli în cuantum de 8 405 lei.

Astfel, valoarea totală a serviciilor medicale achitate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru tratamentul acordat lui Marandîci Gheorghe Leonid constituie 98 495,95 lei, sumă a cărei recuperare este solicitată de partea civilă de la inculpatul Popescu Dan.

Instanța constată existența unei legături cauzale directe între fapta infracțională comisă de inculpat, vătămarea sănătății lui Marandîci Gheorghe Leonid și cheltuielile suportate ulterior de CNAM. Or, necesitatea acordării serviciilor medicale menționate a survenit ca urmare a leziunilor corporale produse părții vătămate în accidentul rutier care constituie obiectul prezentei cauze penale, iar costurile tratamentului respectiv au fost suportate din fondurile administrate de CNAM.

În consecință, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 15 din Legea nr. 1585/1998 pentru exercitarea dreptului de recuperare a cheltuielilor medicale, întrucât, pe de o parte, prin soluția pronunțată în cauza penală a fost stabilită persoana responsabilă pentru prejudiciul cauzat sănătății persoanei asigurate, iar, pe de altă parte, este demonstrată suportarea din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală a cheltuielilor necesare tratamentului consecințelor prejudiciabile produse prin fapta respectivă.

Instanța mai reține, ca element suplimentar relevant pentru soluționarea laturii civile, că inculpatul Popescu Dan a recunoscut integral acțiunea civilă formulată de CNAM, declarând în cadrul ședinței de judecată că este de acord cu pretențiile înaintate și cu restituirea prejudiciului cauzat. Recunoașterea respectivă se coroborează cu înscrisurile anexate acțiunii civile privind serviciile medicale acordate și cuantumul cheltuielilor suportate, astfel încât nu există circumstanțe care să pună la îndoială temeinicia ori întinderea pretențiilor formulate.

În același timp, instanța remarcă faptul că recuperarea sumei respective de către CNAM nu reprezintă o dublă reparare a prejudiciului în beneficiul părții vătămate. Marandîci Gheorghe Leonid nu solicită restituirea unor cheltuieli medicale suportate personal în cuantumul indicat, acestea fiind achitate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală. În consecință, titularul dreptului de recuperare a acestor cheltuieli este CNAM, în limitele sumelor efectiv suportate pentru acordarea asistenței medicale, astfel cum prevede expres art. 15 din Legea nr. 1585/1998.

Prin urmare, analizând acțiunea civilă în coraport cu materialele prezentate în susținerea acesteia, cu circumstanțele stabilite în cadrul examinării cauzei penale și cu poziția inculpatului, instanța constată că pretenția Companiei Naționale de Asigurări în Medicină este legală, întemeiată și justificată sub aspectul cuantumului, fiind demonstrată atât existența cheltuielilor suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, cât și legătura cauzală dintre aceste cheltuieli și fapta infracțională săvârșită de inculpat.

În aceste circumstanțe, în temeiul art. 219, art. 220 alin. (1) și (3), art. 221 Cod de procedură penală, coroborate cu art. 15 din Legea nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, instanța conchide asupra necesității admiterii integrale a acțiunii civile formulate de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Direcția Teritorială Centru, cu încasarea de la Popescu Dan în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a sumei de 98 495 (nouăzeci și opt mii patru sute nouăzeci și cinci) lei și 95 bani, reprezentând cheltuielile suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru acordarea asistenței medicale părții vătămate Marandîci Gheorghe Leonid.

Cheltuieli judiciare:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța constată că în urma realizării raportului de expertiză judiciară nr.*****din 12.02.2026, au fost suportare cheltuieli în sumă de 320 de lei.

Urmare a acestui fapt, instanța, constată că aceste cheltuieli urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Pentru aceste motive în numele Legii prevăzute de art. art. 3641, 382, 384 – 389, 393 – 395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată:

C O N D A M N Ă:

Popescu Dan, se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal al Republicii Moldova şi în baza normei menționate, cu aplicarea art. 70 alin.(3), 80^1 alin.(2) Cod penal, i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de ***3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport***.

În temeiul art. 79 alin.(1) și art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite lui **Popescu Dan** se suspendă condiționat ***pe un termen de probă de 3 (trei) ani***, cu condiția ca, în termenul de probă fixat, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. g) Cod penal, se obligă **Popescu Dan** ca, pe durata termenului de probă, să participe la programe probaționale, potrivit programului stabilit de organul de probațiune.

Se aplică în privința lui **Popescu Dan**, măsura preventivă – ***obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței***.

Acțiunea civilă înaintată de Compania Națională de Asigurări în Medicină, se admite.

Se încasează din contul lui **Popescu Dan,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul. *****, în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, INDO ***** cu sediul în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 18, et.3, cheltuielile suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală în sumă de 98 495,95 (nouăzeci și opt mii patru sute nouăzeci și cinci, 95) lei.

Se încasează din contul lui **Popescu Dan,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul. ***** în beneficiul Statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr.*****din 12.02.2026, în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Mijloacele materiale de probă anexate la dosar - rezultatul laboratorului clinic diagnostic pe suport de hârtie A4 – de păstrat la materialele cauzei penale pe tot parcursul păstrării acesteia.

Sentința este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat / Lilia Roic-Botezatu
Copia corespunde originalului
Judecătorul Lilia Roic-Botezatu